

Töyhtöhyppä tulupelloilla. PK

Isolepinkäinen. PK

Näkkimistö

Lahden Renkomäen eteläpuolella Näkkimistössä avautuu ensimmäinen Porvoonjoen varren laajoista peltoaukeista, joille pysähtyvät niin muuttolintuparvet kuin niitä kiikaroivat lintuharrastajat. Kevään tulva-aikoina pelloilla riittää eniten katsottavaa, mutta muitakaan vuodenaikoja ei sovi unohtaa.

Näkkimistön avaraa peltomaisemaa täplittävät vaihtelevan kokoisina saarekkeina maatalousrakennuksineen ja metsiköt. Alueen läpi kiemurteleva joki ja sen sivupurot tuovat elämää pelloille paitsi tulvillaan myös uomia reunustavien pensaikkojen ja lehtimetsiköiden ansiosta.

Näkkimistön peltoaukean useimmiten linturetkien välipysäkki, joka tarkastetaan matkalla muille lintupaikoille. Peltoaukean lounainen osa on Hollolan puolella, missä lintuja on havainnoitu harvemmin kuin Lahden puoleisilla pelloilla.

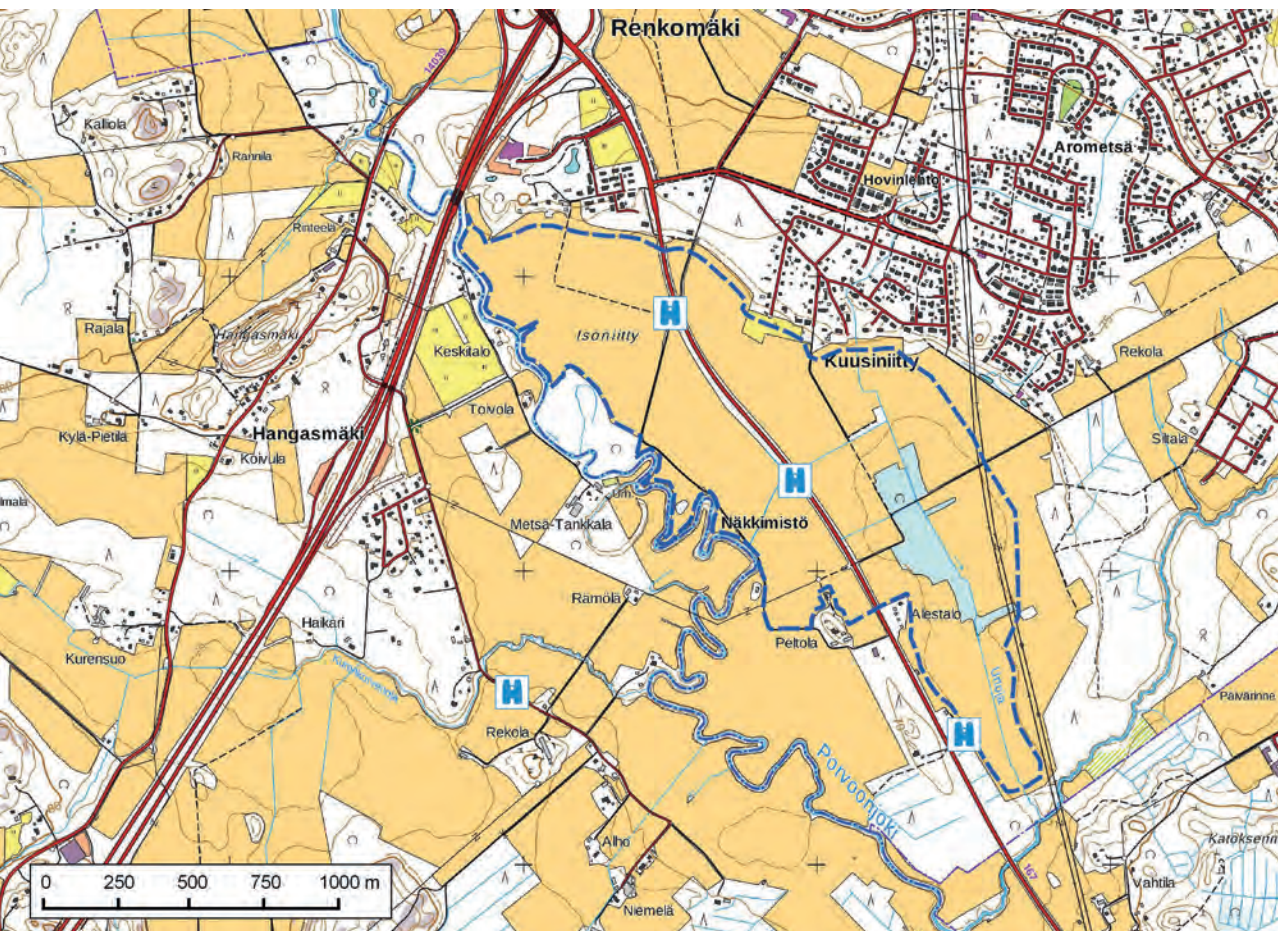
Linnusto

Keväällä Näkkimistössä voi tavata samat lajit kuin muilla hyvillä lintupelloilla ja yksilömäärätkin ovat usein suuria. Hyvin havainnoitu Lahden puolisko on

rajattu maakunnalliseksi merkittäväksi töyhtöhyppien ja metsäviklojen kerääntymäalueeksi. Niiden muuton huipun aikana huhtikuussa paikalla on myös paljon sorsia, lokkeja ja monesti myös metsä- sekä tundrahamia. Tällöin linnusto on monipuolisimmillaan ja katsottavaa riittää, kun vielä haukatkin koukkaavat pelloille lintuparviin houkuttelemana.

Veden korkeudesta riippuen toukokuun puolella pelloille voi kokoontua niittykahlaajia, joskin niiden määrät ovat yleensä pieniä. Kahlaajamuuton huipentuessa tulvat ovat usein laskeneet ja jäljellä on vain yksittäisiä lammikoita, joille linnut keskittyvät. Peltojen pohjoisosassa oleva Isoniityn märkä notkelma on silloin tarkastamisen arvoinen. Tulvalammikoista riippumatta kuivilla pelloilla viihtyvä kapustarinta saattaa levähtää Näkkimistössä isoin joukoin toukokuun alussa.

Loppukevällä ja alkukesällä jokivarsista kuuluu satakieleä ja viitakertusia ja pelloilla raksuttaa ruisräkkiä. Sarvipöllöille Porvoonjoen varsi on mielimaisemaa, peltopyitä on myös tavattu. Syksyllä lajisto on selvästi kevättä niukempi, mutta valkopsikihanhen määrät voivat nousta vaikuttaviksi, ja peltojen ravintotilanteesta riippuen myös pikkulintuja, kuten järripeippoja ja kiuruja, laskeutuu ruokai-

lemaan. Monena talvena Näkkimistössä on havaittu hiirihaukkoja ja myös piekana on tavattu.

Saapumishohje ja havainnointi

Näkkimistön pellot sijaitsevat Lahden lounaisnurkassa Uuden Orimattilantien varressa. Lintuja katsellaan usein vilkkaan tien traktoriluiskien levennyksiltä. Lintuja voi tarkkailla myös peltoteiltä. Lahden keskustasta on noin 8 km peltoalueen pohjoisosaan. Keskustasta ajetaan Vesijärvenkatua/Uudenmaankatua (n:o 167) Renkomäkeen ja edelleen Uudelle Orimattilantielle, joka on Uudenmaankadun jatke. Renkomäestä on noin kilometri Näkkimistöön. Vanhan Helsingintien (n:o 140) kautta tullessa ajetaan keskustasta Jokimaan risteykseen, josta käännetään vasemmalle Renkomäkeen ja Uudenmaankadulle johtavalle tielle (n:o 296).

Porvoonjoen länsi- ja lounaispuolen pelloille pääsee tieltä n:o 296, jolta käännetään Kärkkäisen tavaratalon länsipuolelta etelään suuntautuvalla Miekkiöntielle. Tätä ajetaan 1,7 km vasemmalle itään

kääntyvälle Rekolanraitille, jonka varressa on kiikarointipaikkoja moottoritien alituksen jälkeen.

TYYPPILAJEJA Metsähanhi, ruisräikkä, kapustarinta, töyhtöhyppä, metsäviklo, naurulokki, sarvipöllö, kiuru

MUITA LAJEJA Tundranhanhi, merihanhi, valkopskihanhi, haapana, peltopyy, muuttohaukka, hiiripöllö

HARVINAISUUKSIA Ristisorsa, mandariinisorsa, viiriäinen, katohaikara, haarahaukka, niittysuohaukka, pikkukultarinta

Uuden Orimattilantien varren havainnointipaikkoja

N 6754887 E 426488 ja N 60° 55,335' ja E 25° 38,645'

N 6754307 E 426914 ja N 60° 55,027' ja E 25° 39,129'

N 6753448 E 427497 ja N 60° 54,571' ja E 25° 39,794'